

ZIEMAI TUVOJOTIES

Viegli, tekoši

mf

1. Re-ti, tik re-ti sau-lī-te spīd- mā-ko-ņu ku-gis prie-kšā tā
2. Kur nu vairs ta-gad, ū-de-ņi salst. Bī-tī-tes ne-dūc, zā-lī-t

mp

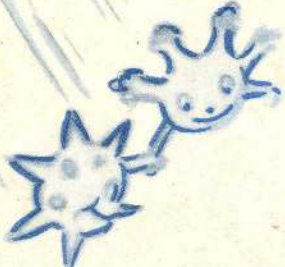
1. Domīgs pār laukiem ru-dentiņš brauc, sku-mī-gi tumšās uz-a-cis
2. Re-ti, tik re-ti sau-lī-te spīd, bal-tas jau pirmās sniegpārslas

a. Gri-bē-tu lab-prāt dar-bā viņš iet: a. Gri-bē-tu la-pās zel-tu v
b. la-bī-bas lau-kā sta-ti-ņus sliet... b. Sar-ka-nas krelles pī-lā-

mp

Reti, tik reti
Saulīte spīd —
Mākoņu kuģis
Priekšā tai slīd.

Domīgs pār laukiem
Rudentiņš brauc,
Skumīgi tumšās
Uzacis rauc.

Gribētu labprāt
Darbā viņš iet,
Labības laukā
Statiņus sliet...

Gribētu lapās
Zeltu vēl bērt,
Sarkanās krelles
Pilādzi vērt...

Kur nu vairs tagad,
Ūdeņi salst,
Bitītes nedūc,
Zālīte kalst...

Reti, tik reti
Saulīte spīd,
Baltas jau pirmās
Sniegpārslas krīt...

